

U s n e s e n í

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 21. února 2017 odvolání obžalovaných [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 12. prosince 2016 č.j. 1T 123/2015-928 a rozhodl **t a k t o**:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obou obžalovaných **z a m í t a j í**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byli obžalovaní uznáni vinnými zločinem podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku a byli oba odsouzeni podle § 214 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl podle §§ 81 odst. 1 a 82 odst. 1 tr. zákoníku oběma podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku byl oběma uložen peněžitý trest ve výši 15 000,-- Kč, který představuje 20 denních sazeb po 750,-- Kč spolu s náhradním trestem odnětí svobody v trvání jednoho měsíce stanoveným pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán (§ 69 odst. 1 tr. zákoníku). Obžalovanému [REDAKCE] byl navíc podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku uložen trest vyhoštění z území České republiky na dobu tří let a podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku trest propadnutí věci – mobilního telefonu.

Zločinu se obžalovaní podle skutkových zjištění okresního soudu dopustili tím, že [REDAKCE], nar. [REDAKCE], po předchozí domluvě o převozu vozidla za odměnu na Ukrajinu s [REDAKCE], nar. [REDAKCE], občanem Ukrajiny, jehož trestní věc byla vyloučena k samostatnému řízení, sjednal na převoz vozidla [REDAKCE] nar. [REDAKCE], poté obvinění v přesně nezjištěné době, nejdříve dne 29. 9. 2014 a nejpozději dne 3. 10. 2014 prostřednictvím dosud neztotožněných osob převzali osobní motorové vozidlo tovární značky BMW X6, registrační značky: [REDAKCE], VIN karoserie:

██████████, v hodnotě 1.563.700 Kč, jehož majitelem je společnost sAutoleasing, a.s., IČ: 27089444, se sídlem Budějovická 1518/13B, Praha 4, a provozovatelem společnost Czech Global Trade s.r.o., IČ: 24126969, se sídlem Dubská 244, Kladno – Dubí, které bylo odcizeno dosud neznámým pachatelem v přesně nezjištěné době od 29. 9. 2014 do 1. 10. 2014 v České republice, na parkovišti v ulici ██████████ a následně se dne 3. 10. 2014 v 03:36 hodin předmětné vozidlo pokusili převézt přes hraniční přechod Vyšné Nemecké – Užhorod ze Slovenska na Ukrajinu, a to tím způsobem, že ██████████ řídil vozidlo BMW X6 přes území České a Slovenské republiky do blízkosti hraničního přechodu Vyšné Nemecké – Užhorod, zatímco ██████████ spolu s ██████████ jeli ke smluvenému hraničnímu přechodu v jiném vozidle, následně si přesedl ██████████ v blízkosti hraničního přechodu do vozidla BMW X6 k ██████████ a poté spolu s další dosud neustanovenou osobou se pokusili s vozidlem překročit hranice, přičemž vozidlo se jim převézt nepodařilo, neboť byli z dosud nezjištěných příčin ukrajinskými celními orgány vráceni zpět na Slovensko, následně ██████████ zajistil společně s ██████████ a ██████████ a dalšími dosud neustanovenými osobami převoz předmětného vozidla přes totožný hraniční přechod, a to téhož dne 3. 10. 2014 ve 13:26 hodin, kdy vozidlo řídil ██████████ ██████████ jel ve vozidle jako spolujezdec a ██████████ čekal za hraničním přechodem na ukrajinské straně, poté ██████████ i ██████████ dostali za převoz vozidla odměnu ve výši 3.000 Kč, přičemž s ohledem na okolnosti zajištění převozu vozidla přes hranice muselo být obviněným zřejmé, že vozidlo bylo získáno trestným činem, respektive, že převoz vozidla je činěn s úmyslem vozidlo ukrýt v zahraničí, aby se dostalo z moci jeho vlastníka.

Proti tomuto rozsudku podali oba obžalovaní prostřednictvím svých obhájců v zákonné lhůtě odvolání, které zaměřili proti výrokům o vině i trestu.

Obžalovaný ██████████ má za to, že provedeným dokazováním nebyla jeho vina zločinem podílnictví prokázána. Je zřejmé, že hlavní postavou celého vyšetřování je ██████████ a žádným z provedených důkazů nebylo prokázáno, že ten předmětné vozidlo získal trestným činem. Připouští, že k naplnění skutkové podstaty podílnictví není nutné jednoznačně určit hlavního pachatele trestného činu, zdůrazňuje však, že je nutné prokázat, že byl trestný čin spáchán, což se podle jeho názoru v daném případě nestalo. Ani z napadeného rozsudku nevyplývá, z čeho první soud dovodil, že došlo ke spáchání trestného činu krádeže,

lze se pouze domnívat, že tato skutečnost je dovozována pouze z toho, že svědek ■■■ ml. krádež vozidla nahlásil. To jsou ovšem pouze domněnky, které první soud v rozsudku neobjasnil a nezabýval se jimi. Úvahy prvního soudu, že obžalovaní měli k dispozici doklady k převáženému vozidlu a měli jistou představu o ceně vozu, což jim signalizovalo, že se jedná o věc získanou nelegálně, považuje za nelogickou a nic neříkající. Podle jeho přesvědčení je rozsudek založen na důkazy nepodložených domněnkách, a proto navrhuje, aby byl s přihlédnutím k zásadě in dubio pro reo napadený rozsudek zrušen a byl obžaloby zproštěn. Pro případ, že by se odvolací soud s jeho výhradami proti výroku o vině neztotožnil, vznáší námitky proti uloženému trestu. Trest odnětí svobody spolu s podmíněným odkladem považuje za nepřiměřeně přísný, zejména s ohledem na délku řízení a na to, že stejným trestem byl postižen i obžalovaný ■■■■■. Uložení trestu peněžitého první soud prakticky vůbec neodůvodnil a nezabýval se ani jeho majetkovými a výdělkovými poměry. Alternativně proto navrhuje, aby byl rozsudek zrušen ve výroku o trestu a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let s podmíněným odkladem výkonu na přiměřenou zkušební dobu.

Obdobně i obžalovaný ■■■■■ ve svém odvolání vyslovuje přesvědčení, že jeho vina nebyla provedenými důkazy spolehlivě prokázána. Poukazuje na skutkovou podstatu stíhaného zločinu, na svoji neměnnou obhajobu od počátku trestního řízení i na to, že předchozím rozsudkem jej první soud obžaloby zprostil, tento rozsudek však byl z podnětu odvolání státního zástupce soudem II. stupně zrušen. Současný odsuzující rozsudek byl podle něj vydán v rozporu s důkazní situací, neboť se prokazatelně nejednalo o žádný převoz odcizeného motorového vozidla, či vozidla získaného jakýmkoli trestným činem. Má za to, že se nedopustil ničeho nezákonného, jestliže na žádost svého známého ■■■■■ zajistil převoz vozidla BMW X6 na Ukrajinu. V této souvislosti zdůrazňuje, že viděl, že vozidlo má technický průkaz a zelenou kartu, a proto ho ani nenapadlo, že by mohlo být získáno nelegálním způsobem, navíc za odměnu 3 000,-- Kč pouze poskytl ■■■■■ telefonní kontakt na spoluobžalovaného ■■■■■ a přivezl ho za ním. S ohledem na to, že k vozidlu byly k dispozici klíče a doklady, nikde na něm nebyly stopy po násilném vniknutí, nemohl vědět, že jde o vozidlo odcizené. Nemohl se tedy ani ve formě nepřímého úmyslu dopustit zločinu podílnictví. Kromě výroku o vině i obžalovaný ■■■■■ nesouhlasí s uloženým trestem, který je přísnější než postih obžalovaného ■■■■■. Brojí zejména proti trestu vyhoštění a namítá, že se v České republice nachází již několik let, vybudoval si zde stabilní zázemí, včetně pevných sociálních vazeb a vztahů. Navíc poukazuje na velmi špatnou bezpečnostní situaci na Ukrajině v důsledku zde probíhajícího vojenského konfliktu a

vyslovuje obavu, že v jeho domovské vlasti by byl ohrožen jeho život. Žádá proto, aby byl napadený rozsudek jako nezákonný zrušen a věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Z podnětu podaných odvolání krajský soud podle § 254 odst. 3 tr. řádu z hlediska vytýkaných vad přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání nejsou důvodná.

Pro přehlednost je třeba připomenout, že napadený rozsudek je již druhým meritorním rozhodnutím soudu I. stupně v této věci. Prvý rozsudek ze dne 21. dubna 2016, jímž byli oba obžalovaní podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěni obžaloby, byl z podnětu státního zástupce usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 18.10.2016 sp. zn. 10 To 384/2016 zrušen a věc byla vrácena soudu I. stupně. Důvodem tohoto postupu bylo zjištění, že okresní soud sice provedl ve věci obsáhlé dokazování, jímž v podstatě náležitě zjistil skutkový stav věci, potřebnou pozornost však nevěnoval hodnocení provedených důkazů, v důsledku čehož především jeho tehdejší právní úvahy vzbuzovaly důvodné pochybnosti. Po vrácení věci se okresní soud své předchozí úvahy přehodnotil, a jakkoli odůvodnění nyní přezkoumávaného rozsudku není pro svoji stručnost příliš výstižné, lze již s jeho závěry souhlasit.

Především je třeba konstatovat, že v daném případě v podstatě nevznikají pochybnosti o skutkovém ději jako takovém. Provedenými důkazy (zejména výpověďmi obou obžalovaných a důkazy listinnými) bylo spolehlivě prokázáno, že předmětné vozidlo BMW X6 bylo majetkem společnosti sAutoleasing a užíval ho na základě leasingové smlouvy ze dne 13.5.2013 [redacted] ml, resp. společnost Czech Global Trade s.r.o. Kladno. Sporu není ani o tom, že dne 29.10.2014 [redacted] ml. nahlásil odcizení vozidla. V přesně nezjištěný den od 29.9. do 3.10.2014 požádal obžalovaného [redacted] o převoz vozidla na Ukrajinu jeho známý [redacted] (kterého se v průběhu trestního řízení nepodařilo zajistit, a v tomto směru je tedy nutno vycházet z tvrzení obžalovaného [redacted]), který zkontaktoval obžalovaného [redacted], aby vozidlo řídil, a spolu s [redacted] a další osobou se dne 3.10.2014 v 3.26 hod. nejprve neúspěšně a téhož dne v 13.26 hod. již úspěšně převezli vozidlo přes ze Slovenska na Ukrajinu. Ostatně tyto skutkové okolnosti ani obžalovaní nijak nezpochybňují.

Pro posouzení věci je tedy podstatné vyřešení otázky, zda lze na podkladě provedených důkazů (jestliže se nepodařilo vyslechnout [REDAKCE]) spolehlivě dovodit, že obžalovaní museli být alespoň srozuměni s tím, že popsáním jednáním nakládají s vozidlem, které bylo získáno trestnou činností, ať již měla spočívat v tom, že neznámý pachatel provozovateli vozidlo odcizil, či v tom, že si ho [REDAKCE] ml. tzv. nechal ukrást. Přitom, jak již krajský soud konstatoval ve svém předchozím zrušujícím rozhodnutí, u trestného činu podílnictví se při absenci doznání pachatele zavinění zpravidla dovozuje z charakteru věci, s níž stíhaná osoba disponuje, z okolností, za nichž se k věci dostala, jakož i ze způsobu nakládání s takovou věcí. Právě tyto skutečnosti v daném případě i dle názoru odvolacího soudu jednoznačně prokazují, že obžalovaní museli být minimálně srozuměni s tím, že se převozem vozidla na Ukrajinu snaží ukrýt vozidlo získané trestnou činností. Především již s ohledem na typ a stáří vozu muselo být i laikovi zjevné, že hodnota takového vozu je velmi vysoká, a obžalovaný [REDAKCE] tedy jen sotva mohl věřit tvrzení [REDAKCE] že ho koupil za částku 600 000,-- Kč, jak v hlavním líčení tvrdil. Krom toho pokud měli oba obžalovaní k dispozici doklady od vozidla, jak shodně uvádějí, pak i z těch jim muselo být zřejmé, že jako vlastník či provozovatel vozidla v nich není uveden [REDAKCE] ale společnost Global Trade Czech. Výmluvný je i konspirativní způsob, jakým bylo vozidlo na Ukrajinu převezeno – byl k tomu najat obžalovaný [REDAKCE] (vysvětlení obžalovaného [REDAKCE], že automobil s českými registračními značkami musel přes hranice převést český občan, aby zde mohlo zůstat rok, jinak by se muselo vracet každých 5 dní na hranice, rozhodně neobstojí, neboť takovým způsobem by vozidlo nemohlo být legalizováno) a střídání osádek při pokusu o překonání hranice. V neposlední řadě je pak nutno uvést, že je poměrně obecně známou skutečností, že právě takovýmto způsobem (tedy vývozem na Ukrajinu) kradená motorová vozidla z České republiky mizí. Souhrn všech těchto skutečností tak jednoznačně prokazuje, že obžalovaní naplnili znaky skutkové podstaty stíhaného zločinu i po subjektivní stránce ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a jejich snaha tento závěr zpochybnit, nemá naději na úspěch. Dlužno jen dodat, že hodnota převáženého vozidla stanovená odborným vyjádřením autorizovaného servisu více než trojnásobně překročila hranici škody značné, jak ji vymezuje § 138 odst. 1 tr. zákoníku, a proto bylo prokázané jednání obžalovaných v souladu se zákonem posouzeno podle přísnější právní kvalifikace třetího odstavce písm. c) § 214 tr. zákoníku.

Důvodnými krajský soud neshledal ani výhrady obžalovaných proti trestům, které jim byly uloženy. Stíhaný zločin je sankcionován trestem odnětí svobody od dvou do šesti let a

jde o jednání vysoce společensky závažné, které je často postihováno i nepodmíněnými tresty odnětí svobody. Vyměřil-li tedy první soud oběma obžalovaným tresty odnětí svobody jen nevýrazně nad dolní hranicí zákonné trestní sazby a jejich výkon podmíněně odložil na zkušební dobu stanovenou v polovině rozpětí § 82 odst. 1 tr. zákoníku, pak jde o tresty spíše mírné, než nepřiměřeně přísné. Okresní soud tak evidentně akcentoval spíše skutečnost, že k dosavadnímu způsobu života obžalovaného ██████████ nebylo zjištěno nic negativního a na obžalovaného ██████████ se před spácháním předmětného jednání hledělo, jako by nebyl trestán, a zohlednil i délku předmětného trestního řízení. Podíl obžalovaných na trestném jednání lze považovat za srovnatelný, a proto není důvod ani k diferenciaci jejich postihů. Zjistný úmysl, s nímž se obžalovaní trestného jednání dopustili (byť se nabízí, že z jejich činu měly profitovat spíše osoby jiné) byl správně vyjádřen uložením peněžitého trestu. Jeho výměra je spíše symbolická a při omezených poznacích, které jsou o majetkových a výdělkových poměrech obžalovaných k dispozici, není důvodu k domněnkám, že by peněžitý trest byl nedobytný, nebo že by výše denní sazby těmto poměrům neodpovídala. Obžalovanému ██████████ pak byl (krom trestu propadnutí věci, proti němuž nic nenamítá) právem uložen i trest vyhoštění. Uvolnil-li se obžalovaný i za minimální finanční odměnu ke spáchání tak závažného jednání, jaké mu bylo prokázáno, pak zájem společnosti na ochraně majetku vyžaduje, aby mu byl pobyt na území České republiky alespoň na určitou dobu znemožněn. Nebyla zjištěna žádná okolnost, která by uložení trestu vyhoštění dle § 80 odst. 3 tr. zákoníku vylučovala a tvrzení obžalovaného o jeho pevných sociálních vazbách a vztazích v České republice či o obavách z bezpečnostní situace na Ukrajině, lze jen stěží brát vážně, jestliže jeho rodina žije na Ukrajině a on sám se dosud živil tím, že převážel různé osoby z Ukrajiny do ČR za prací a zpět.

Krajský soud tedy po přezkoumání věci neshledal v postupu okresního soudu ani v napadeném rozsudku takové vady, pro které by toto rozhodnutí nemohlo obstát, a proto odvolání obou obžalovaných jako nedůvodná zamítl.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **není** další **řádný** opravný prostředek **přípustný**.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodl v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů

uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by takto bylo označeno.

V Praze dne 21. února 2017

JUDr. Jitka Sochorová v.r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Blažková